Nr. 5

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

2 oktober 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET WIJZIGING DECRETEN RADIO-OMROEP EN TELEVISIE

RESOLUTIE AANDUIDING VAN PARKEERPLAATSEN VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP

VERZOEKSCHRIFT STAKING VAN HISTORISCHE BOUWOVERTREDINGEN

Inhoud

Nr. 5 **Woensdag 2 oktober 2002**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering 1

Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1223 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5
Algemene bespreking 1
Sprekers : de heren Carl Decaluwe, Jos Stassen, Jo Vermeulen, Marino Keulen en Dany Vandenbossche, mevrouw Niki De Gryze en minister Dirk Van Mechelen
Artikelsgewijze bespreking 15

Voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Jul Van Aperen, Jos Bex en Carl Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap
– 1214 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2
Bespreking 22

Verzoekschrift betreffende de staking van historische bouwovertredingen
– 1291 (2001-2002) – Nr. 1
Verslag 23
Spreker : mevrouw Isabel Vertriest, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden 24

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Sven Gatz, Margriet Hermans, Leo Peeters, Riet Van Cleuvenbergen, Ria Van Den Heuvel : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : buitenslands ;

Mark Van der Poorten, Paul Wille : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 1223 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Keulen, Vandenbossche en Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Decaluwe, Schuermans en Van Rompuy en mevrouw Van Hecke hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Frans De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sta hier in feite met een meewarig gevoel. De CD&V-fractie is immers al jarenlang vragende partij voor een nieuwe decretale regeling met betrekking tot de lokale radio's, en dit vooral vanuit een betrokkenheid met de sector en een geloof in de maatschappelijke rol van deze lokale radio's.

Mijnheer de minister, over de timing van de nieuwe regeling en van het frequentieplan werd u tijdens deze legislatuur al regelmatig ondervraagd. Dat was ook zo met uw voorganger, bij manier van spreken. Aanvankelijk was het zonder resultaat of – misschien wat genuanceerder – met weinig resultaat.

Eind vorig jaar werden de erkenningen voor de lokale radio's dan weer opnieuw met een jaar verlengd. Momenteel verlopen de erkenningen eind 2002. Mede op voorstel van onze fractie werd dit ook mede gesteund. We hebben wel vastgesteld dat in dit voorjaar er nog steeds geen schot in de zaak kwam.

Om het debat aan te zwengelen, dienden we uiteindelijk een voorstel van resolutie in vanuit de CD&V-fractie. Dat had blijkbaar effect, want opeens kwam de meerderheid met een voorstel van decreet op de proppen. Dat voorstel van decreet sluit naadloos aan bij de nota die de minister had vooropgesteld in antwoord op onze resolutie. Niettemin lag het voorstel van decreet uiteindelijk op tafel. De sector bleef immers al veel te lang in het ongewisse en in de kou, vandaar mijn meewarig gevoel.

Collega's, een van onze fundamentele kritieken bij dit alles, is de volgende. Als we straks dit voorstel van decreet zullen goedkeuren, weet men vanuit de sector bij manier van spreken nog steeds niet hoe laat het is.

Bij de bespreking van dit voorstel van decreet in de commissie namen we vanzelfsprekend het CD&V-standpunt in, zoals ook verwoord in deze resolutie. Ook na het commissiedebat blijven we met een aantal fundamentele opmerkingen zitten. We staan dan ook verder achter ons alternatief. Met andere woorden, in plaats van nu dit voorstel van decreet

Decaluwe

goed te keuren, pleiten we gewoon voor een verlenging van de bestaande erkenningsduur van 3 jaar.

Ook onze fractie kan momenteel niet akkoord gaan met de onduidelijkheden in het decreet over de datum van de inwerkingtreding, de bepaling over de ketenradio's en de invoering van de door niemand gevraagde provinciale radio's. Deze laatste zetten steevast de deur open voor een verdere mediaconcentratie in Vlaanderen. Er is bovendien nog steeds geen nieuw frequentieplan, waardoor de sector nog steeds bestaansonzekerheid kent.

Mijnheer de minister, onze eerste en belangrijke kritiek en bezorgdheid heeft te maken met de datum van de inwerkingtreding. Omdat dit niet concreet wordt ingeschreven, creëert dit voorstel van decreet mijns inziens een juridisch vacuüm. Er staat enkel vermeld dat ten minste 6 maanden voor het vervallen van de erkenning er een nieuwe erkenningsaanvraag moet worden ingediend bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Deze bepaling moet samen worden gelezen met artikel 6 van datzelfde decreet, dat de huidige erkenningen die per 31 december 2002 vervallen, verlengt tot op het ogenblik dat de nieuwe erkenningen in werking treden. Ze moet ook samen worden gelezen met de bepaling uit artikel 7 dat de inwerkingtreding van het decreet geldt behoudens de stilzwijgende verlenging van de huidige erkenningen. Deze zijn in feite volledig afhankelijk gemaakt van de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het uitvoeringsbesluit met het aantal te erkennen regionale en lokale radio's en de beschikbare frequentiepakketten. Iedereen weet dat dat nog maanden kan duren.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens bij het begin van het debat een aantal dingen duidelijk te stellen, zodat ik op het einde niet veel meer hoef te reageren. Over dit decreet is immers al zowat alles gezegd.

Tussen de laatste plenaire zitting waarin het debat om procedurele redenen werd uitgesteld, en vandaag heeft een aantal vergaderingen plaatsgevonden met de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschap. De laatste ministeriële vergadering dateert van 29 augustus 2002. De volgende zal plaatsvinden op 22 oktober aanstaande.

We zijn nu rond met de coördinatie voor alle frequenties, uitgezonderd 8 waarover er sinds 29 augustus discussie is. Er is overeengekomen het BIPT de opdracht te geven de standpunten van de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap naast elkaar te leggen en de technische aspecten ervan in kaart te brengen aan de hand van frequentieplannen. Op basis daarvan zal in een nieuwe interministeriële conferentie, die naar verwacht zal samenkomen op 22 oktober, de bespreking over de frequenties worden afgerond.

Uiteraard weten we vandaag niet of dat zal lukken, maar zowel mijn Duitstalige en Franstalige collega's als ikzelf zijn vastbesloten op die datum de bespreking af te ronden. We zijn het er alvast over eens dat de frequentieplannen in de verschillende gemeenschappen in werking zullen treden op 1 september 2003. Dat moet immers tezamen gebeuren. Ik stel voor een amendement in te dienen op artikel 6 om die datum in het decreet in te schrijven. Dat zal de rechtszekerheid brengen waar u om vraagt.

Ik engageer me ertoe, juist zoals ik heb gedaan voor de landelijke radio's, zodra er een akkoord is over het frequentieplan, daarover eerst de commissie voor Media in te lichten, en pas daarna de pers.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik dank u voor deze uitleg, maar ik blijf toch nog op mijn honger. Mijn kritiek blijft immers overeind. U hebt terecht gesteld – en ik steun u daarin – dat er snel een frequentieplan moet komen. Dat moet zo veel mogelijk frequenties bieden voor de lokale radio's en een zo groot mogelijk zendcomfort.

U weet echter, evenals uw voorganger, uit persoonlijke ervaring dat het niet is omdat er is afgesproken op 22 oktober opnieuw samen te komen, dat u er op die datum zult uit raken. Ofwel is er een akkoord over alles, ofwel is er geen akkoord. Tot en met de laatste 8 frequenties zullen een knelpunt vormen.

Ik ben het met u eens dat er een amendement kan worden ingediend, maar het is levensgevaarlijk om dat nu goed te keuren, voordat er een akkoord is. De CD&V-fractie is desnoods bereid na 22 oktober, als er een akkoord is, een amendement of een nieuw voorstel van decreet in te dienen om de datum van 1 september 2003 vast te leggen. Dat kan echter nu niet worden goedgekeurd zonder een waterdichte garantie dat de besprekingen op

Decaluwe

22 oktober worden afgerond. Het decreet bepaalt een termijn van 6 maanden. Als het 6 maanden voor 1 september nog niet lukt, dan staan we hier opnieuw om de erkenningen te verlengen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Decaluwe, u moet kiezen. Ofwel maakt u de redenering dat het decreet geen rechtszekerheid geeft omdat de datum flexibel kan worden ingepast. Daar valt iets voor te zeggen. Ofwel zegt u dat een datum geven op dit moment niet erg zeker is. U kunt geen twee keer kritiek geven. U zegt eigenlijk : wat u ook voorstelt, we gaan niet akkoord.

De minister zegt dat hij de rechtsonzekerheid zal oplossen. Daarvan zegt u dat ook dat geen oplossing is. U kunt niet dubbelzinnig zijn over hetzelfde thema. De datum van 1 september houdt het risico in dat het misschien niet zal lukken. We hebben in elk geval een duidelijke datum gegeven, en de minister heeft ook een duidelijke opdracht gekregen van het parlement. Dan gaat de kritiek van de rechtszekerheid ook niet meer op.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Stassen, ik ga akkoord met wat u zegt. Het is het een of het ander. Ik wil alleen duidelijk stellen dat als we het decreet goedkeuren, met of zonder amendement, de rechtszekerheid voor de lokale radio's pas zal starten als er een goedgekeurd frequentieplan is en we weten hoeveel frequenties er zijn en voor welke frequenties er een erkenning kan worden aangevraagd. Of we het amendement wel of niet goedkeuren, blijft voor mij hetzelfde. Iedereen weet dat er tijd is tot 1 september 2003. Laat ons hopen dat dit lukt, maar zolang er geen frequentieplan is, is er totaal geen rechtszekerheid voor de bestaande lokale radio's.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : De hoorzitting over het decreet heeft duidelijk gemaakt dat de lokale radio's vragen dat we zo snel mogelijk met een nieuw frequentieplan en nieuwe erkenningen zouden starten. We doen er alles aan. In het decreet van 7 juli 1998 stond dat het in werking zou treden op 1 januari 1999 op basis van een nieuw frequentieplan. U hebt terecht gezegd dat de problemen die zich vandaag voordoen, zich ook bij mijn voorganger hebben voorgedaan, alleen zijn we nu quasi zover dat de politieke wil bij de vier partijen aanwezig is om de zaak af te ronden.

Ik ben bereid te kijken wat er nog moet gebeuren om de knoop door te hakken in verband met de acht frequenties. Daarom stel ik voor te mikken op 1 september 2003 om te starten met het nieuw frequentieplan. Indien we er niet in slagen dit rond te krijgen, dan zal de geschiedenis zich herhalen en zullen we voor de derde keer naar het parlement moeten komen. Ik ben bereid dat risico te nemen. Ik vind het trouwens ook geen schande, zoals dat voor voormalig minister Van Rompuy geen schande was. De Vlaamse Gemeenschap kan alleen maar proberen de impasse die bestaat sinds 1994 zo snel mogelijk te doorbreken.

Ik pleit voor het inschrijven van deze datum. Dat is minder flexibel dan de bepaling die de heer Vandenbossche heeft voorgesteld om het decreet in werking te laten treden nadat het frequentieplan is goedgekeurd. Dit houdt echter ook risico's in. We moeten een keuze maken.

De heer Carl Decaluwe : Dank u voor uw uitleg, mijnheer de minister. De CD&V-fractie zal zich beraden over onze houding tegenover dit amendement.

Er zijn nog andere knelpunten. Er wordt voor de lokale radio's bij de erkenningsvoorwaarden enkel gekeken naar de radio-ervaring. Maar over wiens radio-ervaring gaat het dan ? Van de VZW als juridische entiteit, of van de bestuurders van die VZW ? Dat zijn fundamentele elementen. We kunnen lessen trekken uit wat gebeurd is bij het toekennen van de licenties van de landelijke commerciële radio's. Ook na de bespreking en de bijkomende toelichting in de commissie voor Cultuur en Media blijven er legistieke en juridische onduidelijkheden over de correcte interpretatie van de bepalingen over de ketenradio's. Volgens de CD&V-fractie zal dit aanleiding kunnen geven tot discussies en geschillen. Eén en ander zal tot gevolg hebben dat de rechtsonzekerheid voor de lokale radio's niet echt is opgegeven – wel integendeel.

U hebt reeds gesteld, mijnheer de minister, dat er momenteel nog geen nieuw frequentieplan is. We hopen in ieder geval, samen met de lokale radio's, om zo snel mogelijk tot een oplossing te komen. De lokale radio's zeggen zelf dat een nieuw decreet zonder frequentieplan in feite achteruitboeren is. De technische situatie van de lokale radio's wordt hoe langer hoe moeilijker. Daardoor wordt hun marktpositie ondermijnd, waardoor ze nog moeilijker aan de financiële middelen geraken om hun in-

Decaluwe

vesteringen en personeel te handhaven tegenover de grote commerciële en ketenradio's.

Daarenboven zijn er een aantal onzekerheden over de erkenning van de verlengingen van de huidige erkenningen. Als straks dit amendement zal worden aangenomen, kan dit meer duidelijkheid geven.

De CD&V-fractie is ook bijzonder bekommerd om de leefbaarheid en het zendcomfort van vooral de kleinschalige lokaal verankerde radiozenders in Vlaanderen. Een goede indeling van heel het etherlandschap kan de sector zuurstof geven en de werkgelegenheid in die sector positief beïnvloeden.

Onze fractie pleit voor een groter verzorgingsgebied voor de lokale radio's, een verzorgingsgebied dat groter is dan nu het geval is. Die verzorgingsgebieden moeten worden gedefinieerd op basis van sociaal-economische criteria.

Het concept van de provinciale radio's is volgens de CD&V-fractie niet leefbaar en neemt zeer veel frequentieruimte in beslag. Die frequentieruimte kan volgens ons beter worden gebruikt voor de lokale en de stadsradio's.

Zoals reeds herhaaldelijk benadrukt in dit parlement hebben we de kans gemist om een volledige en objectieve inventaris op te maken van alle beschikbare en gebruikte frequenties op de FM-band. Ook een rondetafelconferentie die we hadden voorgesteld over de toekomst van het radiolandschap in Vlaanderen, was blijkbaar overbodig. Dit overleg met zowel de overheid als de radiozenders had nochtans de mogelijkheid geboden een consensus te bereiken met de betrokken sector over het te voeren beleid en over de inhoud van het decreet. Was dat gelukt, dan waren we misschien niet geconfronteerd geweest met een aantal terechte protesten.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Dit is precies het onderwerp van het fundamenteel debat dat we in het begin van deze legislatuur gevoerd hebben.

Wat de aanpak van de frequentieband betreft, waren er mijns inziens 2 mogelijkheden. De eerste mogelijkheid was het zogenaamde zerobase-model waarbij we, uitgaande van een tabula rasa, alles zouden herplannen, inclusief de frequenties van de openbare omroep. In dat verband beklemtoon ik dat de VRT vragende partij was om dit niet te doen en zijn frequenties te kunnen behouden, zoals in het regeerakkoord ingeschreven. Die frequenties moeten de VRT toelaten om zijn 5 zenders in de ether te houden.

De voorbije jaren heb ik vaak de gelegenheid gehad een discussie te voeren met de heer Van Dijken, delegatieleider van de Nederlandse Rijksdienst voor Radiocommunicatie met betrekking tot het frequentie-onderzoek. Hij heeft me de nodige toelichting gegeven bij de problemen die in Nederland onstaan zijn bij het zerobase-onderzoek en bij de zerobase-start. Hij heeft me de raad gegeven daar niet mee te beginnen.

De toekomst van de radio zal uiteindelijk bij de digitale radio liggen. Weliswaar zal de door ons vooropgestelde deadline naar aanleiding van de bespreking van het decreet van 7 juli 1998 niet worden gehaald. Ik geef u de raad het betreffende verslag eens na te lezen. Toen dachten we dat de digitale radio in het jaar 2000 het radiolandschap zou bepalen. Nu praten we echter al over 2004 of 2005 vooraleer de digitale radio als killer application zal doorbreken.

De heer Carl Decaluwe : De CD&V-fractie had ook gevraagd om de mogelijkheid te onderzoeken om een steunpunt voor de lokale radio's op te richten in functie van een belangenbehartiger namens de sector, met het oog op de inhoudelijke en kwalitatieve ondersteuning van de vele honderden vrijwilligers die bij de lokale radio's zijn betrokken. Helaas werd niet op dit verzoek ingegaan. Het werd evenmin overgenomen in het voorstel van decreet.

Een belangrijk gegeven is dat dit voorstel van decreet onder meer de problematiek aanhaalt en de erkenning voorstelt van de regionale radio-omroepen. Het betreft hierbij particuliere radio-omroepen die uitzenden over maximaal één provincie. Naar aanleiding van de hoorzittingen met de vele lokale radio's, maar ook op grond van het advies van de Mediaraad, hebben we vastgesteld dat niemand vragende partij is voor de optie van de provinciale radio's. Dit versterkt onze vrees dat dergelijke zenders uitsluitend de belangen van een aantal grote mediagroepen zullen dienen.

Dit zal vast en zeker leiden tot een nog sterkere mediaconcentratie. Bovendien kan deze concurrentie van de provinciale radio's de doodsteek betekenen voor de lokale radio's. We vrezen terecht voor hun overlevingskansen op lange termijn.

Decaluwe

De maatschappelijke rol van de lokale radio's is en blijft essentieel voor onze fracties. Zij hebben een belangrijke gemeenschapsfunctie omdat ze het lokale sociale weefsel kunnen versterken en misschien zelfs herstellen. Dit is een cruciale opdracht die enkel kan worden gerealiseerd door kleinschalige radiozenders, uiteraard met de nodige aandacht voor de economische leefbaarheid die door deze provinciale radio's zal worden ondergraven.

Het is bovendien fundamenteel voor een gemeenschap dat de eigen culturele identiteiten en diversiteiten bewaard en gevrijwaard worden. Niet alleen de technische aspecten, maar ook de inhoud van de media raken steeds sterker geconcentreerd in handen van enkele bedrijven.

De informatiemaatschappij baseert al haar acties op het commercialiseren van alle menselijke ervaringen. Culturele eenvormigheid is hiertoe het hulpmiddel, maar betekent meestal een verarming door simplificaties en het verlies aan cultureel raffinement. Onze vrees is dat met de provinciale zenders in Vlaanderen de deur openstaat voor verdere mediaconcentratie in Vlaanderen. We blijven bovendien met vragen zitten over de omschrijving van de rechtstreekse en onrechtstreekse bindingen tussen diverse aanvragers van regionale omroepen en landelijke commerciële omroepen. Als een aanvrager wil samenwerken met een aandeelhouder van Q-Music, is dat dan een rechtstreekse band ? Kan een aandeelhouder van een keten zichzelf aanbieden als minderheidsaandeelhouder bij verschillende aanvragen voor lokale radio's ? Hoe moet de hoedanigheid worden ingeschat van de verschillende personen die deel uitmaken van een VZW die een licentie aanvraagt ? Valt de reclameregie die werkt voor 2 verschillende omroepen onder de notie 'onrechtstreekse binding' ? Ik kan daar vandaag geen antwoord op geven. Juristen die ik heb geraadpleegd, kunnen daarop evenmin een eenduidig antwoord geven.

Inzake de mediaconcentratie is de Vlaamse regelgeving vrij beperkt. Het mededingingsrecht valt principieel onder de bevoegdheid van de federale overheid. Vlaanderen beschikt in dit verband slechts over indirecte bevoegdheden. Dit betekent dat de Vlaamse Gemeenschap slechts kan optreden als het gaat over aspecten van de mededinging die rechtsreeks aansluiten bij haar bevoegdheid inzake radio-omroep en televisie.

Absolute concentratiebeperkingen zijn in onze decreten niet te vinden. Onze decreetgeving bevat slechts een aantal drempels en belemmerende bepalingen die eventuele concentraties onrechtstreeks aan banden leggen : beperkingen inzake het maatschappelijk doel van omroeporganisaties, onverenigbaarheden in hoofde van rechtspersonen en bestuursleden, en samenwerkingsbepalingen. Dat is ook het geval met het voorstel van decreet dat ter stemming voorligt.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, in de beleidsbrief 2002 hebben we vrij veel aandacht besteed aan het probleem van de mediaconcentratie. We hebben daarover al een eerste reeks van resultaten voorgelegd. Ondertussen heeft de Vlaamse Mediaraad dienaangaande een advies gegeven. Ik heb mij ook geëngageerd om een studie te laten maken om een model uit te tekenen op basis waarvan we de mediaconcentratie in Vlaanderen in kaart kunnen brengen. Die studie werd gemaakt door Ernst & Young en is klaar. Ik wil de resultaten ervan meedelen in de beleidsbrief, en daarbij een nieuw instrumentarium aankondigen om in Vlaanderen mediaconcentratie op een objectieve en wetenschappelijke manier op te volgen. Ik wil de resultaten van die studie voorleggen aan het Vlaams Parlement, dat dan kan oordelen of het al dan niet initiatieven neemt.

Dit komt tegemoet aan de vragen van de commissie om uiteindelijk een kader te scheppen waarbinnen we de mediaconcentratie zullen opvolgen en de discussie zullen voeren. Dat moet niet vandaag gebeuren. We krijgen wel de kans om het in kaart te brengen en te bespreken, en om na te gaan of er positieve of perverse gevolgen zijn. Op dat ogenblik moet het Vlaams Parlement beslissen of het als decreetgever initiatieven neemt. Zoals u zegt, valt de mededinging onder federale bevoegdheid en valt de mogelijke inhoudsvervaging onder decretale bevoegdheid. Ik stel voor om dit debat te voeren samen met de bespreking van de beleidsbrief die we in oktober indienen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik heb daar een andere mening over. We weten dat de Vlaamse omroepen elk jaar hun werkings- en financieel verslag moeten voorleggen aan het VCM, dat belast is met het toezicht op de Vlaamse omroepsector. In de decreetgeving wordt bepaald dat het VCM in zijn beoordeling rekening moet houden met het pluralisme en de diversiteit. Welke criteria gebruiken die heren daarvoor ? Wat verstaan ze onder die termen, wat verstaan ze onder mediaconcentratie ? Die criteria zijn er vandaag niet.

Decaluwe

Mijnheer de minister, u hebt al eerder aangekondigd dat u het Vlaams medialandschap in kaart zult brengen. Dat is goed en wel, maar als we de erkenning geven voor de provinciale radio's en nadien pas discussiëren over de mediaconcentratie, dan zal die mediaconcentratie opnieuw een stapje dichterbij staan. We zijn vragende partij om zo spoedig mogelijk een discussie te voeren over de mediaconcentratie. Als we het eerlijk willen spelen, moet dit debat eerst worden afgewacht. Als de studie toch af is, kan dat snel plaatshebben. Op basis van criteria en buitenlandse ervaringen kan dan worden beslist om regionale radio-omroepen te erkennen. Zo niet zal de mediaconcentratie sluipend verdergaan. Dan zullen we binnen een aantal jaren misschien de discussie moeten voeren over een Vlaamse Berlusconi in de politiek.

Minister Dirk Van Mechelen : Dat laat ik voor uw rekening. Laat me de timing nog eens duidelijk uitleggen. De beleidsbrief wordt in oktober ingediend. De discussie zal dus worden gevoerd ruim voordat het probleem van de erkenningen zich voordoet, met name in het voorjaar van 2003. Het debat zal dan in ieder geval achter de rug zijn.

Het principe van de regionale radio-omroepen, zoals ingeschreven in het Vlaams regeerakkoord, is de enig mogelijke oplossing om tot een akkoord met de Franse Gemeenschap te komen over de coördinatie van de middenband, met name over 102.4 tot 104.8 FM. Als we niet bereid zijn om naar grote vermogens te streven, zullen we nooit een akkoord bereiken. Om het Vlaams radiolandschap te professionaliseren en economisch leefbaar te maken, hebben we beslist om grotere frequenties mogelijk te maken. Die worden toegewezen aan regionale omroepen. Daarnaast zullen we in de bovenband een aantal lokale frequenties toewijzen aan initiatieven die het verdienen om het predikaat 'lokale radio' op zich te nemen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, we verschillen daarover fundamenteel van mening. We zijn tegen provinciale radio's omwille van de mediaconcentratie. Er moet eerst een politieke beslissing worden genomen of we daar voor of tegen zijn. Daarna kan worden nagedacht over de technische invulling.

In uw beleidsnota's en -brieven spreekt u over de mediaconcentratie. Af en toe komt dat in het parlement ter sprake. De vorige keer gebeurde dat bij de overname van de Financieel Economische Tijd. Minister Van Grembergen heeft toen op een interpellatie geantwoord dat er snel een debat zou komen op basis van de studie. U moet niet verwonderd zijn dat we eraan twijfelen dat het debat nu zal worden gevoerd op basis van de beleidsnota 2002.

Het debat moet worden gevoerd op basis van een objectieve inventarisatie van het radiolandschap. Daarna kan worden beslist of het noodzakelijk is om decretale initiatieven te nemen, eventueel in afspraak met de federale overheid. Pas daarna kan worden nagedacht over provinciale radio's. De combinatie provinciale radio's, regionale televisie, uitgeverijen en de onduidelijkheid over de invulling van de rechtstreekse en onrechtstreekse bindingen zal de mediaconcentratie in sommige provincies spectaculair doen toenemen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer Decaluwe, u wijst op de onzekerheid die bestaat over de rechtstreekse en onrechtstreekse bindingen. Ik wil u erop wijzen dat deze zinsnede in de commissiebesprekingen is geschrapt omwille van de onhanteerbaarheid. Uit de Toelichting en de bespreking was echter gebleken wat daarmee wordt bedoeld.

De heer Carl Decaluwe : Er wordt nog altijd verwezen naar die bindingen. Wat heeft dit voor juridische gevolgen ? Als we voortgaan op uw bewering, op welke manier zullen we dan de samenwerkingsverbanden beoordelen ? Welke criteria zullen we hanteren ? Ik heb daarnet verwezen naar het Vlaams Commissariaat voor de Media. Telkenmale moet het de diversiteit, het pluralisme controleren. Welke criteria moet het daarbij hanteren ? Ik weet dat niet. Er zijn op dit moment wel niet veel parlementsleden in de zaal, maar ik denk dat niemand het weet. Toch zal er een beoordeling moeten gebeuren. Dit zal een rechtstreeks gevolg hebben voor de problematiek van de mediaconcentratie. Men moet dan ook zo snel mogelijk instructies geven over de definitie en de criteria. Wat houdt diversiteit in de media in ? Ik kan dit niet definiëren. Blijkbaar zal men daar op basis van niet-ingevulde criteria op inspelen. De stilte die hier heerst, is veelzeggend. *(Opmerkingen van de heer Jo Vermeulen)*

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, als u dat wenst, doen we met plezier mee aan het debat. Een decreet is wat het is. Het geeft een kader aan waarbinnen men moet werken. Daarna volgt een uitvoeringsbesluit, dat wordt voorgelegd

Van Mechelen

aan de Vlaamse Mediaraad en de Raad van State. Tot slot is er de feitelijke beoordeling.

Men kan veel van een parlement verwachten. Het kan echter niet alle feitelijke beoordelingen in een voorstel of ontwerp inschrijven. Daar bedank ik voor. De toelichting van de heer Vermeulen in de commissie is wat dat betreft bijzonder duidelijk. Wat kan en niet kan, zal worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit en nadien getoetst worden door het VCM.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer Decaluwe, zwijgen is niet toestemmen !

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, wat de mediaconcentratie en het pluralisme betreft, vindt CD&V dat de Vlaamse regelgeving moet passen in een weldoordacht beleid. Hiervoor moeten in de nodige middelen en ondersteuning worden voorzien. Het huidige VCM krijgt geringe steun van de administratie. Ze is daartoe niet in staat.

De huidige mediadecreten bevatten geen expliciete verbodsbepalingen inzake concentratie. Meerdere omroeporganisaties kunnen zonder al te veel moeilijkheden in één groep worden verenigd. Deze situatie vereist een effectief concentratiebeleid en een zeer nauwgezet toezicht door het Vlaams Commissariaat voor de Media op de ontwikkelingen in de markt. Het VCM zou expliciet moeten beschikken over de daartoe noodzakelijke middelen. De opbouw van de nodige knowhow is afhankelijk van de continuïteit op het vlak van het personeel bij de regulator.

Een werkelijk beleid moet worden uitgestraald naar buiten. De naleving van de regels veronderstelt dat ondernemingen kennis hebben van het gevoerde beleid en van de acties die de regulator terzake onderneemt. Een systematische openbaarmaking van de beslissingen inzake concentraties van het VCM met de motivering zou de transparantie van de sector, maar ook van de wetgeving kunnen bevorderen.

Gelet op de beperkte bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake mededinging en concentratie, is de coördinatie tussen het VCM en de federale Raad voor de Mededinging absoluut noodzakelijk. Deze instellingen moeten hun beleid op elkaar afstellen.

Mijnheer de minister, onze fractie is vragende partij om zo snel mogelijk en op basis van een objectieve, en blijkbaar ook bestaande studie een debat te voeren over de mediaconcentratie.

Geachte collega's, het VCM zorgt voor de toekenning, de intrekking en de schorsing van de mediaerkenningen en -vergunningen. Deze rol is decretaal vastgelegd. Aangezien de geloofwaardigheid, de autoriteit en de onafhankelijke werking van het VCM zwaar te leiden hebben gehad onder de tegenstrijdige verklaringen over de mogelijke onzorgvuldigheden bij de toekenning van de commerciële radiolicenties, de effectieve leden van het VCM niet langer bevoegd zijn voor het toekennen van nieuwe uitzendvergunningen en vervangen werden door de plaatsvervangers, rijzen er duidelijke vragen over de geloofwaardigheid van deze instelling. Ik waarschuw nu al dat bij de plaatsvervangers een controversieel figuur zit die uit het milieu komt van de lokale radio's. Als dit VCM 250 tot 300 erkenningen zal moeten afleveren met de heer Herroelen als plaatsvervangend lid, dan voorspel ik op voorhand problemen. Het zal klachten regenen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer Decaluwe, u hebt zelf een aantal zaken aangekaart in verband met het VCM. U hebt er veel commotie over gemaakt. Op een bepaald ogenblik hebt u de vraag gesteld of het nog mogelijk is dat de huidige commissarissen de dossiers van de lokale radio-omroepen behandelen. Ik herinner me die commissievergadering nog goed. Ik heb toen gezegd dat u moet opletten met die vraag, want als de commissarissen beslissen het aan hun opvolgers over te laten, dan zou het wel eens kunnen dat er iemand rechtstaat en zegt : 'Het feit dat de commissarissen de zaak aan hun opvolgers laten, betekent dat er stront aan de knikker is.' Het heeft me in uw reflectienota gestoord dat u nu zelf die redenering maakt. U hebt zaken aangekaart. U hebt verdachtmakingen geuit en u hebt zaken gesuggereerd. Ik heb toen gezegd dat elke suggestie waarop wordt ingegaan, zich tegen de commissarissen kan keren. Ik vind het niet correct dat u nu zegt dat er wel iets aan de hand zal zijn, omdat de commissarissen hebben overwogen terug te treden. Dat heeft niets meer te maken met het bestrijden van beslissingen en de inhoudelijke bespreking van beslissingen. Op die manier bent u enkel bezig met het verdacht maken van beslissingen. Daar moet u absoluut mee stoppen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Vermeulen, u hebt een mening daarover en ik heb er ook een. Ik stel gewoon vast dat er een gerechtelijk onderzoek loopt. Wie de berichtgeving over Think-Media en over het rechtstreekse en onrechtstreekse gesjoemel volgt, kan zich alleen maar afvragen waar we zullen op uitkomen. Moest het aan CD&V hebben gelegen, dan waren de commissarissen via een decreet ontslagen. We zouden er vervolgens nieuwe hebben benoemd en we zouden het VCM hebben uitgebreid om een volwaardige manier van werken mogelijk te maken. Nu is het VCM bevoegd voor bepaalde dossiers en voor andere niet. Dat is noch vis noch vlees. Ik heb nooit gezegd dat terugtreden een schuldbekentenis is.

De heer Jo Vermeulen : U zegt dat in uw reflectienota.

De heer Carl Decaluwe : Na de hoorzittingen en na de gebrekkige communicatie en de slechte antwoorden van de commissarissen, kunt u vandaag toch niet beweren dat er niets aan de hand is. Er is een interessante thesis gemaakt over 4FM. Ik raad u aan die eens te lezen. U zult dan merken dat de commissarissen beslissingen hebben genomen zonder de inhoud van elkaars beslissingen te kennen. De zaak is niet op een correcte manier behandeld, want de beslissingen zijn niet coherent. Ik kan u een kopie van die thesis bezorgen.

Zoals het nu is gesteld met de bevoegdheden van het VCM, is het niet goed. De lokale radio-omroepen zeggen zelf dat een van de plaatsvervangers voor moeilijkheden zal zorgen.

De heer Dany Vandenbossche : U maakt op voorhand reeds het proces.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk niet dat het gepast is tijdens dit debat het proces van het VCM te maken. Ik wil me wel voor iets engageren, mijnheer Decaluwe. Ik heb gezegd dat er een studie klaar is over hoe we de mediaconcentratie in kaart kunnen brengen. Ik vind dat de decreetgever in het verleden een aantal instrumenten heeft gecreëerd waar niemand nog wijs uit raakt. Ik zal een ontwerp van decreet op tafel leggen met een concreet voorstel tot reorganisatie van alle toezichthoudende instellingen die met de media te maken hebben. We praten dan onder andere over het VCM, over de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie en over de Vlaamse Kijk- en Luisterraad. Ik denk dan ook aan iets nieuws, namelijk mediamonitoring. Ik zal bij de bespreking van de beleidsbrief in dat verband een zeer concreet voorstel op tafel leggen waarin komaf wordt gemaakt met de versnippering van de toezichthoudende functies en waarin een interface zal worden voorgesteld waartoe de Vlaamse burger zich zal kunnen wenden in verband met klachten over de media en die intern zal bepalen wie wat moet onderzoeken. De burger zal dan niet langer zelf moeten nadenken over tot welke instantie hij zich moet richten. Er moet een interface komen met een eigen telefoonnummer waarnaar burgers hun klachten kunnen sturen over de media in de ruimste betekenis van het woord. Het zal dus een nieuwe instelling zijn, die een aantal welomlijnde afdelingen en opdrachten zal hebben. Dat is de enige manier om uit een impasse te geraken waarvoor ik niet de schuld draag.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik neem akte van uw bedoelingen. Als ik ze goed heb begrepen, zullen we u steunen. Ook wij zijn vragende partij voor meer transparantie. We hebben dat trouwens van bij het begin duidelijk gemaakt, toen we discussieerden over het beleid van de nieuwe regering.

Onze fractie blijft vragende partij voor een versterking van het VCM. Daarover werden resoluties goedgekeurd. Het zou goed zijn te weten wat daarmee is gebeurd. We zijn ook vragende partij voor een versterking van deze instelling als autonome media-instelling. We vragen daarom een uitbreiding van het personeelsbestand met onafhankelijke deskundigen die een expertise hebben inzake radiozenders.

Ten slotte wil ik benadrukken dat we zullen stemmen over een tekst die bepalend zal zijn voor de toekomst van de lokale radio's. We weten al een beetje hoe het zit. Toch is er nog altijd geen definitief frequentieplan. Dat is nochtans van cruciaal belang voor de sector. Hoeveel lokale radio's zullen er overblijven ? Dat is een bepalende factor voor de schaalgrootte en de economische leefbaarheid van deze zenders.

Ondertussen zal het wel duidelijk zijn dat we dit voorstel van decreet niet zullen goedkeuren. De Vlaamse christen-democraten willen niet medeplichtig zijn aan een sluipmoord op de echte lokale radio's en stadsradio's, en aan de versterking van de mediaconcentratie.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er is al veel gezegd over het voorstel van decreet. Ik heb hier een beetje een back-to-the-futuregevoel, vooral naar aanleiding van onze noodlanding, vlak voor het zomerreces. Die noodlanding kwam er wegens procedurevereisten, en daar moet men respect voor opbrengen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Het verheugt me dat het voorstel van decreet bestaat. Het is een coördinatiedecreet, en dat is goed. Alles wat betrekking heeft op de privé-radio's is daarin opgenomen. Met privé-radio's bedoel ik de landelijke commerciële radio's, de regionale – in dit geval provinciale – radio's en de lokale radio's.

Ik ben blij met de creatie van het medium regionale radio. We hebben daarvoor een principiële reden. Vandaag bestaat het radiomonopolie nog enkel op het regionale niveau. Alleen de VRT heeft regionale omroepen. Het is onze taak om kansen te creëren, terwijl de sector zelf voorstellen op tafel moet leggen. In elk geval moet dat monopolie worden doorbroken. Die doelstelling staat ook in het regeerakkoord. Hier voorzien we in de mogelijkheid om dat monopolie af te schaffen. Op provinciaal niveau krijgt men nu de mogelijkheid om initiatieven te nemen.

De heer Decaluwe heeft niet vermeld dat er mogelijkheden tot samenwerking zijn met de regionale tv. Een krachtenbundeling kan de partners versterken, en dat is in het belang van iedereen, niet in het minst van de kijker en de luisteraar maar ook van de regionale tv en radio.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Keulen, ik heb indruk dat u niet goed hebt gehoord om welke reden we tegen een samenwerking tussen de provinciale commerciële radio's en de regionale televisieomroepen zijn. Een van de hoofdredenen waarom we ons hiertegen verzetten, is de mediaconcentratie. We zijn niet gediend met deze samenwerking. We vragen ons trouwens ook af welk monopolie op deze manier wordt doorbroken.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, de heer Decaluwe doet hier hoogst merkwaardige uitspraken. Een van de voordelen van parlementaire verslagen is dat ze worden gedrukt en bijgevolg later kunnen worden nagelezen.

Tijdens het debat over de economische leefbaarheid van de regionale omroepen hebben een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers, waaronder de heer Decaluwe, op de opportuniteit van een samenwerking tussen regionale televisieomroepen en regionale radio's gewezen. Ik heb het hier uiteraard over een samenwerking, en niet over een samensmelting of een fusie. Dit staat in de commissieverslagen te lezen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De heer Marino Keulen : Ik wil er nog even op wijzen dat ik voor onafhankelijke en kleinschalige initiatieven ben. Ik zal hier straks even dieper op ingaan. Een concentratie heeft zowel perverse als positieve effecten.

We moeten de realiteit onder ogen zien. Dankzij de heer Van Thillo en De Persgroep bestaat De Morgen nog. Het is dankzij de VUM dat Het Volk nog bestaat. Dit is de realiteit. Er zijn op dit terrein momenteel vijf grote spelers. Dit betekent uiteraard niet dat andere initiatieven geen kans mogen krijgen. Het voordeel van de positie van de VUM, de Persgroep, Concentra, Roularta en de VRT is dat we erin zijn geslaagd om mensen als de heer Berlusconi en de heer Murdoch buiten te houden. Het gaat hier om Vlaamse spelers die in onze eigen gemeenschap zijn verankerd.

Deze verankering heeft een aantal voordelen. Het is nog steeds mogelijk om bepaalde zaken met deze mensen in onze eigen taal te bespreken. We zijn nog steeds in staat om bepaalde zaken via de wetgeving te beïnvloeden en te sturen. Dit aspect van de dagelijkse realiteit mag niet worden genegeerd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, de heer Keulen heeft zonet naar de positie van de heer Berlusconi en van de heer Murdoch verwezen. In dit verband zou ik even een krasse uitspraak willen doen.

Ik weet liever waar ik aan toe ben. In Italië weet iedereen wie de heer Berlusconi is en waarvoor hij staat. Ik prefereer een dergelijke situatie boven een onduidelijke situatie, waarbij we niet langer weten waarvoor de betrokkenen precies staan. In Vlaanderen dreigt op een sluipende manier een zeer grote mediaconcentratie te ontstaan. We hebben geen enkele controle op de politieke macht die deze concentratie voortbrengt. Dit standpunt wordt vaak als een roddel afgedaan. Ik heb even-

Decaluwe

wel liever een duidelijke situatie dan een situatie waar ik geen zicht op heb.

Het onderzoeken van de bestaande wetgeving in Europa zou een goede manier zijn om eens na te gaan op welke manier de andere lidstaten met dit probleem omgaan. In Vlaanderen zijn we alleszins een gevaarlijke weg ingeslagen. Toen er over een mogelijke overname van de FET werd onderhandeld, heeft de minister verklaard dat de mediaconcentratie in zijn ogen haar plafond ongeveer had bereikt. Ik vrees dat een samenwerking tussen de regionale televisieomroepen en de provinciale radio's de grens zou overschrijden.

Ik wacht dan ook met ongeduld op de resultaten van de door de minister aangekondigde studie. Ik hoop dat we aan de hand van deze resultaten een objectieve discussie zullen kunnen voeren. *(Opmerkingen van de heer Marino Keulen)*

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil er nog even op wijzen dat de overname van De Morgen en de overname van De Gazet van Antwerpen tijdens de vorige legislatuur hebben plaatsgevonden.

Ik heb me enkel geëngageerd om de mediaconcentratie als een belangrijk punt in de besprekingen op te nemen. Het mediadebat zou weer een voortschrijdend debat moeten worden. We moeten proberen de waarden die we moeten verdedigen in het Vlaams Parlement met een zo ruim mogelijke meerderheid te verdedigen.

De heer Decaluwe heeft daarnet trouwens enige verwarring geschapen. Wat de concentratie van krantentitels betreft, heb ik inderdaad verklaard dat we het maximum naderen. Er staat in Vlaanderen nog slechts één krant los van de drie grote groepen. Deze krant zou bij een van deze drie groepen kunnen worden ondergebracht, maar ze zou ook in buitenlandse handen kunnen overgaan.

Ik heb gezegd dat men terzake een maximumgrens bereikt. Wat de andere cross-ownerships en samenwerkingen die tot stand zijn gekomen betreft, kan ik alleen maar vaststellen dat die tot nu toe meer voordelen dan nadelen hebben opgeleverd voor het Vlaams medialandschap. Dat staat met zoveel woorden in de studie, en dat heb ik ook gezegd bij de interpellatie van de heer Van Grembergen.

De heer Marino Keulen : Ik neem de draad van mijn betoog weer op. Mijnheer Decaluwe, de leefbaarheid van wat vandaag bestaat, is alleszins ook een van mijn bekommernissen. We voeren elke paar maanden discussies over regionale televisiezenders die het moeilijk hebben. Een band leggen met provinciale radio is misschien een mogelijkheid om hun positie te versterken, om ervoor te zorgen dat het aanbod behouden blijft en dat de kijker en luisteraar kan kiezen. Dat kan alleen maar als er een meervoudig aanbod is op de diverse niveaus. Uiteraard moet dat gebeuren binnen een kader van onafhankelijke berichtgeving en pluriformiteit, maar die zojuist vermelde invalshoek wordt steeds door u verzwegen. Dit is echter de realiteit. Ik meen dat we terzake in Vlaanderen nog altijd niet moeten klagen.

Er werd hier reeds herhaaldelijk verwezen naar de hoorzitting die we hebben gehouden met de lokale radio's. Er zijn toen veel mensen aan bod gekomen. Zij verschilden over heel veel punten met elkaar van mening, maar over één ding waren ze het eens in hun betoog, namelijk dat de huidige impasse moet worden doorbroken. Ze vroegen om vooral niet te doen wat CD&V voorstelt, namelijk dat men de huidige situatie, het status-quo, nog met drie jaar zou verlengen. Dat zou het absolute einde betekenen. Mijnheer Decaluwe, u gebruikte daarnet de term 'sluipmoord'. Door het status-quo te verlengen bewerkstelligt men inderdaad een sluipmoord. Vlaanderen telt 307 of 308 lokale radio's, waarvan een derde echt onafhankelijke lokale radio's. De rest maakt deel uit van ketengroeperingen. Het aandeel van die echt onafhankelijke lokale radio's neemt elke dag af. Die mensen hebben immers ontzettend grote moeilijkheden om operationeel te blijven op het terrein. Die lokale radio is belangrijk voor ons. Naast de kleinschalige lokale radio wordt er ook voorzien in stadsradio met groter zendvermogen en in doelgroepen- en thematische radio's.

Ik wil meteen het verband leggen met de samenwerkingsverbanden. De meerderheid heeft altijd de bekommernis geuit om die echt lokale initiatieven maximale kansen te geven en ervoor te zorgen dat ze impulsen kunnen krijgen, zodat ze kunnen blijven bestaan op het terrein. De ketenradio's kunnen voor ons verder blijven bestaan. In essentie is het uitgangspunt steeds geweest : wat er vandaag operationeel is op het terrein, wat functioneert, moet ook in de toekomst kansen krijgen. We willen dit verder laten gedijen. Dit moet prioritair kansen krijgen bij het toekennen van zendvergunningen. Die lokale initiatieven willen we dus alle kansen geven.

Keulen

Mijnheer Decaluwe, als we daarbij ook de kwestie van de frequenties bekijken, dan blijkt vandaag dat er veel meer mogelijk is dan men voorheen dacht. Toen men een paar jaar geleden de discussie aanging over landelijke commerciële radio, stelden de vorige minister van Media, de heer Van Rompuy, en diens fractie meteen dat die niet mogelijk was, daar het technisch niet haalbaar was omdat de frequenties niet beschikbaar zouden zijn. Vandaag blijkt dit echter perfect te kunnen. Uit studies van de administratie Media blijkt duidelijk dat er voldoende frequenties beschikbaar zijn voor zowel provinciale als voor lokale radio's.

De cijfers terzake zijn zeer duidelijk. Naast de beoogde frequenties voor de provinciale radio's zouden er 65 beschikbaar zijn voor stadsradio's, die dus met een groter vermogen kunnen uitzenden, dan de huidige 7 kilometer. Naast die 65 zouden er dan nog steeds 252 frequenties beschikbaar zijn voor de echt lokale initiatieven.

Mijnheer Decaluwe, als men de optelsom maakt – hier en daar zullen er nog wel wat lokale initiatieven wegvallen – dan betekent dit dat niemand zich in zijn bestaan bedreigd moet voelen. Althans technisch zijn er frequenties beschikbaar om alle mogelijke initiatieven een kans te geven. De stelling – die ik het concurrentiemodel wil noemen – dat provinciale radio betekent dat lokale radio minder kansen krijgt, omdat er dan minder technische frequenties beschikbaar zouden zijn, is een drogreden. In feite is het een leugen, want technisch kan dit perfect.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik vind het positief dat we nu concrete cijfers hebben gekregen van de heer Keulen. Hij doet echter alsof alles reeds in orde is. Deze zaak sleept al aan sinds de vorige zittingsperiode. Ik zal pas geloven in een akkoord op het moment dat het in het Staatsblad staat, mijnheer Keulen. Als er geen akkoord over alles is, is er geen akkoord. In de vorige legislatuur is de minister van Media er ook zeer dichtbij geweest, maar uiteindelijk werd er toch afgehaakt.

Ik zou ook graag een concreet antwoord krijgen. U verwijst naar de problematiek van de regionale provinciale radio, maar kunt u mij zeggen wie er vragende partij was voor die provinciale radio ?

De heer Marino Keulen : Ik kan daar zeer duidelijk in zijn. Voor mij en mijn fractie gaat het om een principekwestie : er bestaat nog steeds een monopolie op het vlak van de provinciale radio's. Op 20 jaar tijd hebben we het landschap van de audiovisuele media compleet geliberaliseerd. Ik bedoel dat dan in de filosofische betekenis van het woord, u mag dat eventueel partijpolitiek duiden, maar dat zou te veel eer zijn voor mijn fractie.

Er is slechts een segment waar momenteel nog een monopolie bestaat in het radiolandschap, namelijk op het niveau van de regionale radio, zeg maar de regionale VRT-radio-omroepen van Radio 2. Wel, dat is gewoon een principekwestie. We moeten dat monopolie doorbreken en meegaan in de beweging die ook op andere terreinen werd gemaakt en die men ook elders in Europa aantreft. Het is dan de taak van de sector zelf om daar een gevolg aan te geven en om al dan niet met voorstellen te komen. Die mogelijkheid moet hun alleszins worden geboden.

Het is toch een fundamentele opdracht van de wetgever om voorwaarden te scheppen en kansen te creëren. De mensen moeten dan zelf maar zien wat ze ermee doen. Het gaat gewoon om de principiële kwestie van het doorbreken van een monopolie. De kijker en de luisteraar zullen dan wel beslissen welke zender wordt bekeken of beluisterd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik vind dat toch een zeer eigenaardige redenering van de heer Keulen. Ik hoor hem graag zeggen dat het gaat om het doorbreken van het monopolie van de ontkoppelde radio van de VRT. Ik stel me dan de vraag waarom de landelijke commerciële radio's Q-Music en 4FM niet hetzelfde doen. Zij kunnen dat perfect doen, dus in feite is het monopolie al lang doorbroken. Waarom moet men in feite aparte rechtspersonen oprichten om het zogezegde monopolie van Radio 2 te bestrijden ? Waarom moet men hiervoor een nieuwe radio oprichten ?

De heer Marino Keulen : Dat is gewoon een keuze die we maken. Bovendien is dat ook mogelijk voor de frequenties. Hier wordt altijd paniekvoetbal gespeeld en doet men aan stemmingmakerij. Er wordt steeds gezegd dat het creëren van de ene de dood van de andere betekent. Een en ander wordt bestempeld als een sluipmoord. Technisch is het alleszins haalbaar, en dan moeten we het kansen geven. Daarna zullen we wel zien wat ervan komt, want dat valt dan onder de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemers. U probeert echter steeds om de twee tegen elkaar op te zetten, en daar ben ik tegen.

Keulen

Wij hebben ervoor gekozen om met aparte rechtspersonen te werken, waarbij we duidelijk stellen dat het resultaat niet mag zijn dat er een derde landelijk net komt. Het is belangrijk om dat te benadrukken : men mag geen houder zijn van meerdere regionale zendvergunningen. We hebben twee landelijke commerciële radio's, en daar blijft het ook bij. Aan de regionale radio's moet een aparte entiteit worden toegekend. Het kan niet dat er via een sluipweg de facto een derde landelijk net wordt gecreëerd.

De minister heeft het zelf reeds gehad over de frequentieplannen. Op 22 oktober is daarover weer een belangrijke vergadering. Het is belangrijk dat ook de premier zich nu zelf met dit dossier bezighoudt. We zullen zien wat ervan komt. Wij moeten in dit parlement alleszins ons werk doen. Afwachten is tijdverlies, en we hebben ondertussen een instrument in handen om de zaken te operationaliseren. Het is precies vanuit die overweging dat de VLD dit voorstel van decreet met volle overtuiging zal goedkeuren.

Collega's, ik wil ook nog aankondigen dat de meerderheidfracties een amendement op artikel 6 indienen. De tekst van artikel 6, opgemaakt door de heer Vandenbossche, luidde oorspronkelijk als volgt : 'Erkenningen van de lokale radio-omroepen die per 31 december 2002 vervallen, worden verlengd tot op het ogenblik dat nieuwe erkenningen in werking treden'. Die tekst zal worden vervangen door de volgende : 'Erkenningen van de lokale radio-omroepen die per 31 december 2002 vervallen, worden verlengd tot 1 september 2003'. De Toelichting daarbij luidt : '... gelet op de gevorderde frequentie-onderhandelingen is het mogelijk om nieuwe erkenningen te verlenen per 1 september 2003'. Dat houdt in dat artikel 7 wordt geschrapt, want dat is een logische consequentie van artikel 6. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voor het reces was onze fractie geneigd zich te onthouden bij de stemming over dit voorstel van decreet. Ons voorbehoud had onder meer te maken met het feit dat geen akkoord kon worden bereikt met de Franse Gemeenschap over het radiofrequentieplan. Ondertussen vernemen we dat er opnieuw zal worden onderhandeld op 22 oktober. We wachten die af.

Tijdens het reces hebben we uit diverse hoeken vernomen dat er zich een nieuw probleem voordoet door de start van Radio Contact Inter – het laatste woord zou staan voor 'internationaal'. In afwachting van eigen programma's zou de zender volgens een vooraanstaande krant het integrale signaal uitzenden van Médi1, een in nieuws gespecialiseerd commercieel Frans-Arabisch radiostation dat vanuit Tangiers ongeveer 25 miljoen luisteraars bereikt in het Maghrebgebied, Spanje, Frankrijk en Italië. Buitenlandse zenders op de FM-band zijn in strijd met de wetgeving, of met andere woorden illegaal.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw De Gryze, ik kan enkel meedelen dat ik dit probleem op de tafel heb gelegd tijdens de interministeriële conferentie van 29 augustus 2002 over de radiofrequenties. De vergadering is als volgt geëindigd, ik citeer uit het verslag : 'De voorzitter sluit de vergadering af en stelt de volgende bepalingen voor. Punt 1, het BIPT zal gevraagd worden Radio Contact op 94.5 buiten dienst te stellen.' Dat werd bepaald met volledige consensus van de 3 gemeenschappen en de federale minister van Telecommunicatie.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de minister, ondertussen heeft het probleem zich toch maar kunnen voordoen.

In elk geval klagen de lokale radio's erover dat sommigen meer en op een zwaardere manier mogen uitzenden en dus ook een groter zendbereik hebben. Deze toestand moet worden uitgeklaard, zoveel is duidelijk. Ik dacht dat u het als een probleem van de Franse Gemeenschap zou voorstellen. Het komt erop neer dat er een eerlijk en degelijk radiofrequentieplan moet komen dat rekening houdt met alle aspecten en waarbij iedereen zich aan de opgelegde vermogens moet houden. Er is dus nood aan een akkoord dat wordt gevolgd door de beide gemeenschappen.

U zult besprekingen houden op 22 oktober, maar de besprekingen zijn in feite al heel lang bezig. De zaak wordt nog steeds niet afgerond zoals het moet. We zullen daarom tegen het voorstel stemmen. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben zeer ver-

Vermeulen

eerd met het nieuws van de heer Keulen dat de federale premier zich achter ons nederige voorstel van decreet zal scharen. De zaak kan dus niet meer slecht aflopen.

Ik beperk me tot enkele reflecties op de reflectienota van CD&V en ik zal ook enkele amendementjes van de commissie in de verf zetten zonder het hele commissieverhaal te herhalen. Ik sluit me aan bij enkele andere sprekers : er moest iets gebeuren. In de reflectienota wordt verwezen naar een juridisch vacuüm. Er wordt gevraagd of het niet beter is om de zaak met 3 jaar te verlengen. Uit de hoorzitting en de besprekingen achteraf, is duidelijk gebleken dat die verlenging geen goede zaak zou zijn. Het juridisch vacuüm kan met ons amendement wellicht gedeeltelijk worden opgevangen.

Op het einde van paragraaf 1 verwijst CD&V naar de bezorgdheid die ze heeft over de leefbaarheid, het zendcomfort en de wijze van indeling van het hele etherlandschap, dat de sector opnieuw zuurstof moet geven. Mijns inziens is dat net de essentie van het voorstel van decreet dat we hebben willen formuleren. Daarin willen we die zaken combineren.

U hebt verwezen naar de provinciale of de regionale radio's. Ik deel het concurrentiedenken van de heer Keulen niet. Hij stelt dat er op alle niveaus concurrentie moet zijn. Ik geloof niet dat er op alle niveaus concurrentie moet zijn. Ik denk dat het ook niet duidelijk en voor niemand zeker is of dat al dan niet een succes zal worden. Dat is dus een open vraag.

Wat ik wel weet, is het volgende. Op deze wijze zullen alle frequenties, zoals ze in het frequentieplan zullen worden opgenomen – onder voorbehoud dat het in orde komt -, op zijn minst toch Vlaamse frequenties zijn. Dat is een belangrijke stap vooruit, waardoor geen enkele van de bestaande initiatieven angst moet hebben. Er zal een uitbreiding zijn van het zendcomfort, onder voorbehoud dat we de eindstreep halen.

Er is ook een paar keer over het volgende gesproken. Ik zie dat trouwens ook in de reflectienota over de mediaconcentratie. In die zin wil ik ook enigszins oproepen tot bescheidenheid. Dit voorstel van decreet zal de mediaconcentratie niet blokkeren en zal ze ook niet organiseren. Het is daar een klein zijspoortje van. Mediaconcentratie gaat wel over andere dingen dan lokale radio's die al dan niet samenwerken. We zien bijvoorbeeld dat zelfs Q-Music en 4FM alle zeilen moeten bijzetten om hun zender te laten slagen. Ze zijn niet het sluitstuk op een mediaconcentratie en ze zullen dat ook niet blokkeren. Ik denk dat we het toch ook wel in dat perspectief moeten zien.

De essentie van dit voorstel van decreet blijft voor ons de lokale radio, waarbij we eigenlijk 3 dingen moeten combineren, namelijk dat hij zijn vrijheid behoudt, dat hij leefbaar is en dat hij lokaal is. Dat zal niet gemakkelijk zijn, ook niet voor de media zelf, zelfs als het zendcomfort goed is en zelfs als de vergunningen in orde komen. Er is al verwezen naar de digitale radio, die zijn invloed zal hebben. De rol van internet en e-mail zal toenemen. De reclamemarkt – en dat blijkt nu ook al bij de landelijke initiatieven en bij de tv-initiatieven – heeft het ook niet gemakkelijk. Het zal dus sowieso geen gemakkelijke oefening zijn. Het voorstel van decreet wil wel maximale garanties geven dat men vrij, leefbaar en lokaal kan werken.

In de reflectienota wordt verwezen naar de rol van het VCM. Daarover heb ik daarnet al iets gezegd. Ik vind dat, wat het vertrouwen in de commissarissen en hun rol in de toekomst betreft, benedenmaats. Wat er wordt gezegd over de versterking van het VCM als zodanig, is in een resolutie gevat. In dat verband zijn er voorstellen op komst. Dat is het voorbije jaar voortdurend onderwerp van gesprek en verbetering geweest.

Tot slot gaat het in de reflectienota ook om de correcte interpretatie van de bepalingen op ketenradio's. Kan dat aanleiding geven tot geschillen en tot mogelijke interpretaties ? Welnu, dat is het werk dat we hebben verricht in de Toelichting en in de bespreking in de commissie. We hadden – en dat zeg ik oprecht – daarover op dat moment ook graag uw mening gehoord. We kunnen niet alles in punten en komma's en in voorwaarden vervatten. Dan eindigen we in een papierslag, maar de filosofie van de bedoeling, is duidelijk.

Men kan natuurlijk zeggen dat er her en der kritiek komt. Inderdaad, ik denk dat ik in de commissie het volgende voorbeeld heb gegeven. Op een bepaalde dag kreeg ik op dezelfde avond de volgende 2 berichten. Eerst kreeg ik het bericht van een onafhankelijke radio dat dit voorstel van decreet het einde van de onafhankelijke radio's zou betekenen. Twee uur later kreeg ik een mail van iemand die voor een ketenradio werkt, en die stelde dat dit voorstel van decreet het einde betekent van de ketenradio's.

Vermeulen

Dat zijn twee totaal verschillende standpunten. Ik kan dat echter wel begrijpen omdat iedereen zijn eigen standpunt heeft. Daarom hebben we ook op basis van dat soort vragen in de commissie duidelijk de contouren geschetst van wat er aan samenwerking, aan pluriformiteit en aan synergieën mogelijk is zonder dat het tot structurele verbanden leidt en tot een volgend landelijk net of tot een volgend regionaal net.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, wat het aspect 'lokale radio' betreft, kan het volgende niet genoeg worden onderstreept door de meerderheidsfracties. Wij willen geen eenheidsworst. Het muziekaanbod is tegenwoordig moeilijk te conditioneren. Laten we maar zeggen dat het bijna overal de Donna-sound is geworden. Dan bedoel ik niet de merknaam, maar meer een type van radio of een soortnaam.

De berichtgeving moet lokaal verankerd zijn. Alles wat het lokale leven beïnvloedt, sociaal-cultureel of beleidsmatig, en wat mensen op lokaal vlak bezighoudt, moet daarin komen. Dat is wat de lokale radio's van elkaar onderscheidt, ook deze die in een keten opereren. We zijn dus voor veel lokale radio's, maar vooral voor veelkleurige lokale radio's.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Dit bevestigt wat ik heb gezegd over de onduidelijkheid die er heerst. De een interpreteert het zo, de ander anders. U hebt in de memorie van toelichting gesteld dat ketenvorming kan blijven bestaan. Er zijn ook keten-vzw's. Kunnen die dan voor verschillende frequenties één aanvraag indienen ? Het volstaat niet te stellen dat ketenvorming mogelijk is, terwijl die door de beperking tot individuele aanvragen in feite niet mogelijk is.

De heer Marino Keulen : Het moet individueel gebeuren. Op lokaal vlak, waar het initiatief ontstaat, moet een individueel dossier worden ingediend. Het kan niet dat een groep een hoop dossiers indient die samen een hele provincie of zo bestrijken. Het gaat om individuele dossiers, die ook individueel moeten worden ingediend.

De heer Carl Decaluwe : Dat is duidelijk.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, de geschiedenis heeft haar rechten. Het geheugen blijkt soms al te kort te zijn. In 1982 is er een eerste decreet gekomen op de niet-openbare radio's. Op 7 november 1990 is het fameuze anti-ketendecreet gekomen, waarmee de lokale radio's in een keurslijf werden gedwongen. In 1998 heeft uw fractie toegelaten dat ze konden samenwerken. Vandaag doen we niets méér. Lokale radio's worden erkend als lokale radio's, en mogen samenwerken.

De heer Jo Vermeulen : Ik wijs nog op 2 niet onbelangrijke discussiepunten en amendementen die in de commissie aan bod zijn gekomen. Eén ervan, de kwestie van de rechtstreekse en onrechtstreekse bindingen, is hier al genoemd. We willen de lokale radio's niet in een keurslijf steken, maar de mogelijkheid geven tot synergie. Daarom geen papierslag over wat rechtstreekse of onrechtstreekse binding is. Er is een vrijheid, en in de toelichting is duidelijk gemaakt dat die niet mag leiden tot eenheidsworst maar dat het gaat om het lokale en gediversifieerde karakter.

Ten slotte wijs ik op de voorsprong die we de bestaande initiatieven willen gunnen. We wensen immers dat goede bestaande initiatieven kunnen blijven, en dat wellicht met een beter comfort en een betere ruimte. Bestaande lokale radio's zullen geen inschrijvingsgeld moeten betalen om mee te doen aan de gunning, en hebben dus een voorsprong. Er is wel een remgeld voor nieuwe initiatieven om te vermijden dat er papieren initiatieven opduiken. De lokale radio's die nu goed functioneren, onafhankelijk of in ketenverband maar met een lokale doelstelling, krijgen een voorsprong. Dat is een belangrijke verworvenheid, bedoeld om die initiatieven een goede toekomst te geven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet meer ingaan op het decreet zelf. Daar is al veelvuldig over gediscussieerd. Wel wens ik enkele bedenkingen te maken.

Iedereen die met deze dossiers bezig is, zal samen met mij teleurgesteld zijn dat het frequentieplan nog op zich laat wachten. Dat plan bepaalt immers mee hoe het landschap eruit zal zien. Dat landschap reageert heel divers op dit voorstel van decreet. Ik ben het met de heer Decaluwe eens dat er protest is, maar anderzijds is er ook enthousiasme. Ook dat moet worden gezegd.

Vandenbossche

Men mag het decreet niet op één manier bekijken. Ik lag mee aan de basis van het amendement dat een regeling probeerde te vinden voor het feit dat er nog geen frequentieplan is. Ik deel het enthousiasme van het amendement, want het is een optimistische visie dat dat frequentieplan er zou zijn.

Ten tweede zal men het toch met me eens zijn, en ook u mijnheer Decaluwe, dat de huidige situatie inzake de lokale radio's niet kan blijven voortduren, zowel wat de juridische regeling betreft, als de lokale radio's als dusdanig. Ze verdwijnen gewoon uit de markt. Bovendien zijn er situaties in die sector die niet oorbaar zijn. Ik kan u voorbeelden geven van toegekende frequenties die doorverhuurd worden aan anderen. Dergelijke situaties kunnen niet blijven voortduren.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Dat is een merkwaardige uitspraak. Als dat zo is, dan moet men de bestaande instrumenten gebruiken om de licentie in te trekken. Men moet niet denken dat er met dit decreet geen cowboys zijn dit ook zullen proberen. Er bestaat een decreetgeving en als er overtredingen gemaakt worden, zijn er instrumenten om op te treden. Men zou dit beter signaleren aan het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De heer Dany Vandenbossche : Dit is gesignaleerd, mijnheer Decaluwe.

De heer Carl Decaluwe : Dan moet men ingrijpen.

De heer Dany Vandenbossche : Ik zal u de situatie wel eens uitleggen.

Het experiment om een provinciale radio tot stand te brengen geef ik het voordeel van de twijfel, niet meer of niet minder. De redenering van de heer Vermeulen terzake kan ik volgen. Het is inderdaad belangrijk om die frequenties te hebben. Of dit een succes wordt of niet, zal het veld moeten uitwijzen. Ik volg de redenering van de heer Keulen niet dat dit een voortzetting zou zijn van de concurrentie, want die is er feitelijk al. Geef het het voordeel van de twijfel en benader het niet van de eerste keer negatief.

We hebben terecht al veel tijd besteed aan het Vlaams Commissariaat voor de Media en er al veel woelige vergaderingen over meegemaakt. Er is een regeling getroffen dat er plaatsvervangers zouden optreden van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Ik vind het erg dat u hier al het intentieproces maakt van een plaatsvervanger die in de dossiers nog niet heeft geoordeeld. Ik vind dit niet oorbaar. Dit is trouwens niet de taak van het parlement. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Ik waarschuw alleen voor moeilijkheden. Ik verwoord gewoon wat ik in de sector hoor, niet meer of niet minder. Dit is mijn taak als parlementslid. We hebben al één keer een moeilijk verhaal meegemaakt, ik wil waarschuwen voor een tweede moeilijk verhaal.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Keulen, Vandenbossche en Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– Aangenomen.

Artikel 2

In titel III van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij de decreten van 17 december 1997, 28 april 1998, 7 juli 1998, 18 mei 1999 en 1 december 2000 en 2 februari 2001 worden de hoofdstukken I, Ibis en Iter, bestaande uit de artikelen 28 tot 38decies, vervangen door wat volgt :

Voorzitter

"HOOFDSTUK I

De particuliere radio-omroepen

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 28

§ 1. Onder de voorwaarden, bepaald in dit hoofdstuk, kunnen particuliere radio-omroepen erkend worden door het Vlaams Commissariaat voor de Media.

§ 2. Voor erkenning komen in aanmerking :

1° particuliere radio-omroepen die uitzenden voor de gehele Vlaamse Gemeenschap, hierna "landelijke radio-omroepen" te noemen ;

2° particuliere radio-omroepen die uitzenden voor maximaal één provincie, hierna "regionale radio-omroepen" te noemen ;

3° particuliere radio-omroepen die uitzenden voor een stad, een deel van een stad, een gemeente, een beperkt aantal aaneensluitende gemeenten, of een welbepaalde doelgroep, hierna "lokale radio-omroepen" te noemen ;

4° particuliere radio-omroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap en die hun programma's uitsluitend via het kabelnet doorgeven, hierna "kabelradio-omroepen" te noemen.

Artikel 29

§ 1. Landelijke, regionale en lokale radio-omroepen zenden via de ether uit. Hun omroepprogramma's kunnen worden doorgegeven via de kabel binnen hun toegewezen zendgebied conform de bepalingen van artikel 112, § 2.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de frequentieplannen op, keurt ze goed en bepaalt hoeveel landelijke, regionale en lokale radio-omroepen kunnen worden erkend. Op basis van het frequentieplan en het te erkennen aantal particuliere radio-omroepen verleent het Vlaams Commissariaat voor de Media de erkenningen.

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent, naast de erkenningen, ook de zendvergunningen aan de particuliere radio-omroepen.

§ 4. Het Vlaams Commissariaat voor de Media kan de erkende landelijke, regionale en lokale radio-omroepen, met het oog op een optimalisering van het verzorgingsgebied, verplichten hun zendinstallatie te verplaatsen of een gemeenschappelijke zendinstallatie te gebruiken.

Artikel 30

Onverminderd artikel 116ter worden de erkenningen voor de lokale en regionale radio-omroepen en kabelradio-omroepen verleend voor negen jaar, met ingang van de datum van de beslissing tot erkenning. Onverminderd artikel 116ter worden de erkenningen voor de landelijke radio-omroepen verleend voor negen jaar, met ingang van de datum van de aflevering van de zendvergunning.

Wanneer na negen maanden na de beslissing tot erkenning de particuliere radio-omroep nog niet uitzendt, kan de erkenning door het Vlaams Commissariaat voor de media ambtshalve worden ingetrokken.

Ten minste zes maanden voor het vervallen van de erkenning moet er een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend. Indien het Vlaams Commissariaat voor de Media geen beslissing heeft genomen bij het vervallen van de erkenning, wordt de erkenning stilzwijgend verlengd, onverminderd de toepassing van de andere bepalingen van dit hoofdstuk, tot op het ogenblik dat het Vlaams Commissariaat voor de Media een beslissing heeft genomen.

Artikel 31

§ 1. De particuliere radio-omroepen moeten in het Nederlands uitzenden. Uitzonderingen daarop kunnen worden toegestaan door het Vlaams Commissariaat voor de Media.

§ 2. De particuliere radio-omroepen hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen. Die programma's worden gerealiseerd op de eigen verantwoordelijkheid van de particuliere

Voorzitter

radio-omroep. In de programma-inhoud en het uitzendschema wordt elke vorm van discriminatie geweerd.

§ 3. Het is de particuliere radio-omroepen verboden programma's aan te bieden die strijdig zijn met de openbare orde, de goede zeden, de veiligheid van de staat of die een belediging kunnen betekenen voor andermans overtuiging of voor een vreemde staat.

Het is de particuliere radio-omroepen niet toegestaan verkiezingspropaganda uit te zenden.

Artikel 32

De particuliere radio-omroepen zijn onafhankelijk van een politieke partij.

Artikel 33

De uitgezonden informatie beantwoordt aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid, vastgelegd in een redactiestatuut. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk.

Artikel 34

De zendinstallaties van de particuliere radio-omroepen zijn gelegen in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en in het verzorgingsgebied van de particuliere radio-omroep. De verplaatsing van de zendinstallaties is toegestaan, voorzover die inpasbaar is in het frequentieplan en nadat de aanpassing van de zendvergunning werd goedgekeurd door het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De particuliere radio-omroepen gebruiken een technische uitrusting die conform is met de wettelijke en decretale voorschriften en houden zich aan de bepalingen van de zendvergunning. Zij aanvaarden het onderzoek naar de werking ter plaatse door de aangestelde ambtenaren.

Artikel 35

De particuliere radio-omroepen bezorgen jaarlijks een werkingsverslag en een financieel verslag aan het Vlaams Commissariaat voor de Media. De Vlaamse regering kan de wijze waarop het werkingsverslag en het financiële verslag worden opgesteld, vastleggen, zodat de controle op de naleving van de bij dit hoofdstuk bepaalde erkenningsvoorwaarden mogelijk is.

Artikel 36

De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen van de erkenningsaanvragen, en de termijnen voor het onderzoeken en afhandelen van het dossier. De Vlaamse regering kan een door de kandidaten te betalen inschrijvingsgeld, alsook een vergoeding voor het behoud van de erkenning en de zendvergunning, met inbegrip van de te verstrekken financiële waarborg, bepalen. De kandidaten moeten erkenningsaanvragen indienen bij wege van offerte.

Bij de procedure voor het indienen van een erkenningsaanvraag voor een lokale radio, wordt gebruik gemaakt van een standaardformulier en betaalt een in 2002 vergunde radio geen inschrijvingsgeld.

AFDELING 2

De landelijke radio-omroepen

Artikel 37

De landelijke radio-omroepen hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie en ontspanning. Samenwerking met de radio-omroep van de Vlaamse Gemeenschap, of met andere particuliere radio-omroepen, of met een andere landelijke radio-omroep mag niet leiden tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid.

Artikel 38

§ 1. Om erkend te worden en te blijven, voldoen de landelijke radio-omroepen, naast aan de voorwaarden van artikel 31 tot en met 35, in elk geval aan de volgende voorwaarden :

Voorzitter

1° de landelijke radio-omroepen worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon is het verzorgen van radioprogramma's. De landelijke radio-omroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel, voorzover die activiteiten samenvallen of verband houden met de omroepactiviteiten. De leden van de raad van bestuur bekleden geen politiek mandaat, en zijn geen beheerder of bestuurder van de openbare omroep of van een andere rechtspersoon die een landelijke radio-omroep beheert ;

2° de rechtspersoon, bedoeld in 1°, kan niet meer dan één landelijke radio-omroep exploiteren. Tussen de rechtspersonen die een landelijke radio-omroep exploiteren, kunnen geen rechtstreekse of onrechtstreekse bindingen bestaan ;

3° de landelijke radio-omroepen zenden minstens vier journaals per dag uit die een verscheidenheid aan onderwerpen bevatten. Journaals en informatieve programma's worden verzorgd door een eigen redactie die hoofdzakelijk bestaat uit erkende beroepsjournalisten. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk ;

4° in de programmaopbouw moet een Nederlandstalig muziekaanbod gegarandeerd worden.

§ 2. De Vlaamse regering legt aanvullende kwalificatiecriteria op en kent aan elk van deze criteria een weging toe.

§ 3. De in § 2 bepaalde aanvullende kwalificatiecriteria hebben betrekking op :

1° de concrete invulling van het programma-aanbod en het zendschema, in het bijzonder de verscheidenheid in de programmering ;

2° de media-ervaring ;

3° het financiële plan ;

4° het businessplan ;

5° de technische (zend)infrastructuur.

Artikel 38bis

§ 1. De landelijke radio-omroepen houden zich, nadat zij een erkenning hebben gekregen en voor de volledige duur van de erkenning, aan de door hen ingediende offerte en aan de basisvoorwaarden en aan de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 38, § 3, in overeenstemming waarmee het Vlaams Commissariaat voor de Media de erkenning heeft afgeleverd.

§ 2. De landelijke radio-omroepen die, na het verkrijgen van de erkenning, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden en van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 38, § 3 in het bijzonder wat betreft de algemene programmering, hun statuten of hun aandeelhoudersstructuur, vragen de goedkeuring aan het Vlaams Commissariaat voor de Media om deze wijzigingen door te voeren. Bij de beoordeling van de wijzigingen houdt het Vlaams Commissariaat voor de Media inzonderheid rekening met het in stand houden van het pluralisme en van de diversiteit in het radiolandschap.

Artikel 38ter

De landelijke radio-omroepen beschikken elk over een frequentiepakket waarmee ze zeventig procent van de bevolking binnen de "Vlaamse ruit", zoals gedefinieerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, kunnen bereiken.

Het is de landelijke radio-omroepen niet toegestaan ontkoppeld uit te zenden.

De landelijke radio-omroepen kunnen gelijktijdig uitzenden via frequentiemodulatie in de FM-band en, voorzover daartoe mogelijkheden bestaan, digitaal aards.

AFDELING 3

De regionale radio-omroepen

Artikel 38quater

De regionale radio-omroepen hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie uit de regio, culturele, sportieve en andere evenementen uit de regio

Voorzitter

en ontspanning, met de bedoeling binnen hun verzorgingsgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen en bij te dragen tot de algemene sociale en culturele ontwikkeling van de regio.

Samenwerking met andere radio-omroepen, de lokale radio-omroepen van hun verzorgingsgebied uitgezonderd, mag niet leiden tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid. De regionale radio-omroepen kunnen met de regionale televisieomroepen enkel samenwerken op het vlak van het maken van programma's, informatiegaring en reclamewerving.

Artikel 38quinquies

§ 1. Om erkend te worden en te blijven, voldoen de regionale radio-omroepen, naast aan de voorwaarden van artikelen 31 tot 35, in elk geval aan de volgende voorwaarden :

1° de regionale radio-omroepen worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon bestaat uit het verzorgen van radioprogramma's. De regionale radio-omroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel. De leden van de raad van bestuur bekleden geen politiek mandaat en zijn geen beheerder of bestuurder van de openbare omroep of van een andere rechtspersoon die een landelijke of regionale radio-omroep beheert ;

2° de in 1° vermelde rechtspersoon kan niet meer dan één particuliere regionale radio-omroep exploiteren. Tussen de rechtspersonen die een andere regionale radio-omroep exploiteren mogen geen rechtstreekse noch onrechtstreekse bindingen bestaan ;

3° de regionale radio-omroepen zenden minstens vier journaals per dag uit die een verscheidenheid aan onderwerpen uit de regio bevatten. Journaals en informatieve programma's worden verzorgd door een eigen redactie. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk.

§ 2. De Vlaamse regering legt aanvullende kwalificatiecriteria op en kent aan elk van die criteria een weging toe.

§ 3. De in § 2 bepaalde aanvullende kwalificatiecriteria hebben betrekking op :

1° de concrete invulling van het programma-aanbod en het zendschema, in het bijzonder de verscheidenheid in de programmering ;

2° de media-ervaring, in het bijzonder de radio-ervaring aanwezig bij de participanten van de rechtspersoon ;

3° het financiële plan ;

4° het businessplan ;

5° de technische (zend)infrastructuur ;

Artikel 38sexies

§ 1. De regionale radio-omroepen houden zich, nadat zij een erkenning hebben gekregen en voor de volledige duur van de erkenning, aan de door hen ingediende offerte en aan de basisvoorwaarden en aan de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 38quinquies, § 3, in overeenstemming waarmee het Vlaams Commissariaat voor de Media de erkenning heeft afgeleverd.

§ 2. De regionale radio-omroepen die, na het verkrijgen van de erkenning, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden en van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 38quinquies, § 3, in het bijzonder wat betreft de algemene programmering, hun statuten of hun aandeelhoudersstructuur, vragen de goedkeuring aan het Vlaams Commissariaat voor de Media om deze wijzigingen door te voeren. Bij de beoordeling van de wijzigingen houdt het Vlaams Commissariaat voor de Media inzonderheid rekening met het in stand houden van het pluralisme en van de diversiteit in het radiolandschap.

Artikel 38septies

De regionale radio-omroepen beschikken over één of meerdere frequenties.

Regionale radio-omroepen kunnen gelijktijdig uitzenden via frequentiemodulatie in de FM-band en, voorzover ze daartoe een zendvergunning krijgen, digitaal aards.

Voorzitter

AFDELING 4

De lokale radio-omroepen

Artikel 38octies

De lokale radio-omroepen hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie uit het verzorgingsgebied en ontspanning, met de bedoeling binnen het verzorgingsgebied de communicatie onder de bevolking of de doelgroep te bevorderen.

De lokale radio-omroepen kunnen hetzij onafhankelijk opereren hetzij samenwerken met andere lokale radio-omroepen binnen de Vlaamse Gemeenschap en/of de regionale radio-omroep van hun verzorgingsgebied. Samenwerking met de radio-omroep van de Vlaamse Gemeenschap, de landelijke radio-omroepen en andere regionale radio-omroepen mag niet leiden tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid.

Artikel 38nonies

Om erkend te worden en te blijven, voldoen de lokale radio-omroepen, naast aan de voorwaarden van artikelen 31 tot 35, in elk geval aan de volgende basisvoorwaarden :

1° de lokale radio-omroepen worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon bestaat hoofdzakelijk uit het verzorgen van radioprogramma's in het toegekende verzorgingsgebied. De lokale radio-omroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel ;

2° de in 1° vermelde rechtspersoon kan niet meer dan één particuliere radio-omroep exploiteren ;

3° de lokale radio-omroepen brengen dagelijks een aanbod van lokale informatie met aandacht voor sociaal-culturele evenementen uit het verzorgingsgebied. De dagprogrammering van de lokale radio-omroep moet minstens drie journaals, gericht op het verzorgingsgebied, bevatten. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk ;

4° de programma's worden voorafgegaan door een eigen herkenningsmelodie met vermelding van de roepnaam, die het mogelijk maakt de lokale radio te identificeren en te lokaliseren en de gebruikte frequentie te kennen.

5° de lokale radio-omroepen delen de volgende informatie mee : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de naam van de eindredacteur, de medewerkers van de radio-omroep met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut. Elke latere wijziging wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

Artikel 38decies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent de erkenning op basis van de volgende criteria : de concrete invulling van het programma-aanbod, in het bijzonder van eigen programma's en van het programma-aanbod inzake informatie over het eigen verzorgingsgebied, de radio-ervaring van de medewerkers, in voorkomend geval opgedaan voor het betrokken verzorgingsgebied en de infrastructuur. De Vlaamse regering kan supplementaire voorwaarden voor erkenning opleggen.

De lokale radio-omroepen die, na het verkrijgen van de erkenning, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden van de erkenning, de algemene programmering, hun statuten of hun aandeelhoudersstructuur, vragen de goedkeuring aan het Vlaams Commissariaat voor de Media om die wijzigingen door te voeren.

AFDELING 5

De kabelradio-omroepen

Artikel 38undecies

Kabelradio-omroepen, hierna "kabelradio's" te noemen, zijn radio's die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap en die hun programma's via het kabelnet doorgeven.

Voorzitter

Artikel 38duodecies

§ 1. Om erkend te worden en te blijven, voldoen de kabelradio-omroepen aan de voorwaarden van artikelen 31, 32, 33 en 35, worden ze opgericht in de vorm van een rechtspersoon en vallen ze onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De beheerders of bestuurders bekleden geen politiek mandaat en zijn geen beheerder of bestuurder van een andere rechtspersoon die een kabelradio-omroep beheert. Elke wijziging in de Raad van Beheer of Raad van Bestuur van de kabelradio-omroep wordt meegedeeld aan het Vlaams Commissariaat voor de Media.

§ 3. De maatschappelijke zetel en de productie-installaties van een kabelradio-omroep die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, moeten gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 4. De kabelradio-omroepen delen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media de volgende informatie mee : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de medewerkers van de kabelradio-omroep met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut. Elke latere wijziging van die informatie wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

Artikel 38terdecies

Het maatschappelijke doel van de kabelradio-omroepen is beperkt tot het verzorgen van radioprogramma's via het kabelnet.".

– Aangenomen.

Artikel 3

In artikel 95 van dezelfde decreten, gewijzigd bij het decreet van 17 december 1997, wordt § 5 vervangen door wat volgt :

"§ 5. De vergunningen bedoeld in § 1 zijn niet vereist voor de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering stelt die omroep de frequenties en de frequentiepakketten ter beschikking die hij nodig heeft voor het exploiteren van zijn zendapparatuur.".

– Aangenomen.

Artikel 4

In artikel 112, § 2 van dezelfde decreten, gewijzigd bij de decreten van 28 april 1998, 7 juli 1998 en 1 december 2000, wordt 9° vervangen door wat volgt :

"9° omroepprogramma's van de landelijke, regionale en lokale radio-omroepen die de Vlaamse Gemeenschap heeft erkend.".

– Aangenomen.

Artikel 5

In artikel 116octies decies van dezelfde decreten, ingevoegd bij het decreet van 30 maart 1999, en gewijzigd bij het decreet van 1 december 2000, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Er wordt voor de gehele Vlaamse Gemeenschap een Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie opgericht, hierna "de Geschillenraad" te noemen, die uitspraak doet over individuele geschillen, gerezen naar aanleiding van de toepassing van de artikelen 23, § 1 ; 31, § 2 ; 33 ; 53, 9° en 14° ; 74 en 78, § 2.".

– Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 6

De erkenningen van de lokale radio-omroepen die per 31 december 2002 vervallen, worden verlengd tot op het ogenblik dat nieuwe erkenningen in werking treden.

Op dit artikel is een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 11

voorgesteld door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen en Jan Roegiers na indiening van het verslag

Artikel 6

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 6

De erkenningen van de lokale radio-omroepen die per 31 december 2002 vervallen, worden verlengd tot 1 september 2003.".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking 10 dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse regering houdende bepaling van het aantal regionale en lokale radio-omroepen dat kan worden erkend en houdende vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking van de regionale en lokale radio-omroepen worden gesteld, met uitzondering van artikel 6 van onderhavig decreet.

Op dit artikel is een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 12

voorgesteld door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen en Jan Roegiers na indiening van het verslag

Artikel 7

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Van Malderen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Jul Van Aperen, Jos Bex en Carl Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap
– 1214 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van Malderen, Voorhamme, Malcorps, Van Aperen, Bex en Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

1° de bepalingen in het verkeersreglement met betrekking tot parkeerplaatsen voor personen met een handicap ;

2° de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest als wegbeheerder ;

– overwegende dat

1° parkeerplaatsen voor personen met een handicap vaak ten onrechte gebruikt worden door personen die perfect mobiel zijn ;

Voorzitter

2° die parkeerplaatsen voor personen met een handicap een onmisbaar element zijn voor hun mobiliteit ;

3° repressieve maatregelen zoals aangekondigd in het federale veiligheidsplan, aangevuld kunnen worden met preventieve maatregelen ;

4° een zinvolle preventieve maatregel erin kan bestaan om de voor personen met een handicap bestemde parkeerplaatsen een grotere zichtbaarheid en een grotere herkenbaarheid te geven, waardoor men er niet meer naast kan kijken ;

5° verschillende gemeentebesturen hiervoor al initiatieven hebben genomen ;

6° het wenselijk is om dergelijke initiatieven te stroomlijnen en te veralgemenen, met andere woorden te normeren ;

– vraagt de Vlaamse regering

1° er bij de federale overheid op aan te dringen om de Wegcode aan te passen, zodat er uniforme richtlijnen uitgevaardigd kunnen worden waarmee de wegbeheerders parkeerplaatsen voor personen met een handicap een grotere herkenbaarheid en zichtbaarheid kunnen geven ;

2° richtlijnen uit te werken in een "Vademecum Parkeervoorzieningen" om, als aanvulling bij de wettelijke verkeersborden, de parkeerplaatsen voor personen met een handicap herkenbaarder te maken door het wegdek van de parkeerplaats volledig blauw te verven, de parkeerplaats wit te omlijnen en er een reproductie in het midden op te zetten van het witte pictogram van een persoon met een handicap in een rolstoel (Als alternatief voor een volledig blauw vlak, kan er een blauwe band (bijvoorbeeld van 15 cm breed aangebracht worden naast de witte parkeermarkering.) ;

3° te onderzoeken of het mogelijk is dat ook andere doelgroepen (zwangere vrouwen, ouders met kleine kinderen/kinderwagens...) bovengenoemde parkeerplaatsen kunnen gebruiken.De bespreking is geopend.

De bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de staking van historische bouwovertredingen
– 1291 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de staking van historische bouwovertredingen.

Mevrouw Vertriest, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest, verslaggever *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 25 april jongstleden werd de heer Aerts, die het verzoekschrift ingediend heeft, in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening gehoord.

Gezien de complexiteit van de problematiek stelt de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening, na bespreking van het verzoekschrift op 27 juni en 4 juli 2002, het volgende voor : 'Aanleiding van het verzoekschrift was een bouwovertreding op een weekendverblijf dat 30 jaar geleden werd gebouwd. In opvolging van de resolutie van het Vlaams Parlement van 10 mei 2000 ligt op dit ogenblik een beleidsplan neer van de minister over de problematiek van de weekendverblijven. Deze beleidsnota zal in één van de volgende vergaderingen van de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening worden besproken. De commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening stelt dan ook voor om het verzoekschrift af te sluiten. De verzoeker vroeg namelijk aandacht voor deze problematiek. De commissie heeft de verzoeker gehoord. De commissie stelt ook voor om aan de heer Aerts het verslag van de verdere bespreking in de commissie over het beleidsplan weekendverblijven te bezorgen'.

De voorzitter : De heer Laurys, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.25 uur.*